

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113228771
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113228771.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v spore žalobcu: V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, so sídlom Sibírska 4, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, o uloženie povinnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.11.2014, č. k. 15C/165/2013-191, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.11.2014, č. k. 15C/165/2013-191 v celom rozsahu zrušuje, a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 27.11.2014, č. k. 15C/165/2013-191 zamietol žalobu podanú na súd dňa 28.08.2013, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zarátať žalobcovi do osobného vymeriavacieho základu na účely určenia výšky starobného dôchodku aj stratu na zárobku vyplácanú žalobcovi od 01.01.1993 do 22.02.2008 českou obchodnou spoločnosťou SKANSKA, a.s., Praha, jednotlivo špecifikovanú pre roky 1993 až 2008, spolu vo výške 65.749,76 eur a nahradiť mu trovy konania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalovaná vydala dňa 07.04.2008 pod č. XXX XXX XXXX X rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi dňom 24.06.2008 odňatý invalidný dôchodok a dňom 22.02.2008 mu bol priznaný starobný dôchodok vo výške 13.688,- Sk. S týmto rozhodnutím žalovanej nebol spokojný, preto sa obrátil žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej na Krajský súd v Bratislave, ktorý svojim rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovanej a vrátil vec na ďalšie konanie. Žalovaná vo veci vydala nové rozhodnutie, s ktorým nebol žalobca opäť spokojný a obrátil sa žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej na Krajský súd v Bratislave. Žaloba bola postúpená Krajskému súdu v Nitre, ktorý svojim rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovanej a vrátil vec na ďalšie konanie. Žalovaná vo veci vydala rozhodnutie, s ktorým nebol žalobca spokojný a obrátil sa žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na Krajský súd v Nitre, ktorý v poradí už tretie rozhodnutie žalovanej potvrdil. Postupom žalovanej sa žalobca cíti byť diskriminovaný voči ostatným spoluobčanom Slovenskej republiky. Žalobca pred súdom uviedol, že predmetnou žalobou sa domáha predmetného určenia, aby dosiahol priaznivý výsledok. Podstata, ktorú rieši predmetnou žalobou je, že do 31.12.1992 mu bola ako osobe čiastočne invalidnej vyplácaná bývalým zamestnávateľom SKANSKA a.s. náhrada na stratu na zárobku podľa § 195 zákona č. 65/1965 Zb. a od 01.01.1993 táto náhrada bola považovaná za príjem zo zahraničia, avšak po 31.12.1992 vnútroštátne predpisy SR tento príjem neumožňujú zohľadniť ako hrubý zárobok.

3. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 11.01.2013 pod č.460 222 1650 0 bol žalobcovi podľa § 65, § 274, § 82 ods. 2

zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, priznaný starobný dôchodok vo výške 13.688,- Sk od 22.02.2008, pričom v odôvodnení rozhodnutia je právne i skutkovo analyzovaný výpočet starobného dôchodku žalobcu. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.05.2013, sp. zn. 23Sd/32/2013 (č. I. 9 spisu), bolo potvrdené rozhodnutie žalovanej zo dňa 11.01.2013, č. XXX XXX XXXX 0.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 7 ods. 1, 2, 3 OSP konštatoval, že nemá právomoc na prejednanie veci dôchodkového zabezpečenia - určenie výšky starobného dôchodku, a ust. § 177 zákona č. 461/2003 Z. z. upravuje príslušnosť Sociálnej poisťovni vo veciach sociálneho poistenia a starobného dôchodkového sporenia. Súd zdôraznil, že má právomoc „len“ preskúmať rozhodnutia Sociálnej poisťovne podľa piatej časti OSP, kde je súdu daná právomoc podľa § 7 ods. 2 OSP, avšak nie rozhodovať o výške starobného dôchodku.

5. Súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému názoru, že nemá právomoc o predmete sporu rozhodovať. Zároveň konštatoval, že o výške starobného dôchodku, jeho výpočte, aplikácii právnych predpisov a podkladových materiáloch bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.05.2013 pod sp. zn. 23Sd/32/2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovanej z 11.01.2013 pod č. XXX XXX XXXX X o výške starobného dôchodku, ktoré žalobca nenapadol odvolaním, t.j. nevyužil všetky možné opravné prostriedky, a teraz sa „určovací“ žalobou domáha nového rozhodnutia.

6. Súd tiež v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že charakter žaloby je formulovaný v petite, ktorý špecifikoval sám žalobca, ktorý charakterizoval svoj návrh ako určovací. Na podanie určovacej žaloby musí žalobca preukázať naliehavý právny záujem na takomto určení. Právne postavenie žalobcu a jeho právo už bolo ustálené právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.05.2013 pod sp. zn. 23Sd/32/2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovanej zo dňa 11.01.2013 pod č. XXX XXX XXXX X o výške starobného dôchodku. Takže právo žalobcu, a ani jeho postavenie nie je neisté.

7. Pokiaľ ide o špecifikáciu žalobného petitu, tento podľa názoru súdu prvej inštancie, nemá charakter určovací, nakoľko žalobca žiada uložiť žalovanej povinnosť zarátať do osobného vymeriavacieho základu stratu na zárobku vyplácanú od 01.01.1993 do 22.02.2008. Úmysel, ktorý má žalobca záujem riešiť (ak by mal súd právomoc) by bolo možné formulovať inak.

8. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti zdôraznil, že obsahom určovacej žaloby môže byť len určenie existencie, resp. neexistencie právneho vzťahu alebo práva, pričom môže ísť len o taký právny vzťah, o ktorom môže súd rozhodnúť v rámci právomoci vymedzenej v § 7 OSP, čo nie je tento prípad.

9. Na záver súd prvej inštancie konštatoval, že čo sa týka tvrdení žalobcu, že sa cíti byť diskriminovaný voči ostatným spoluobčanom Slovenskej republiky, žalobca neuviedol podstatné náležitosti takéhoto tvrdenia tak, aby ich bolo možné špecifikovať podľa § 2 ods. 1, § 9 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. a viesť dokazovanie podľa § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z.. V tejto časti návrhu ide len o všeobecnú, nešpecifikovanú a nepodloženú konštatáciu žalobcu.

10. Podľa súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto súd jeho návrh zamietol.

11. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP, a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal s tým, že jej žiadne nevznikli, a trovy si neuplatnila.

12. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že sa naďalej cíti byť diskriminovaný pred ostatnými spoluobčanmi Slovenskej republiky, značne finančne poškodzovaný na svojich práva. Okresný súd Bratislava I si zľahčil situáciu, keď napísal, že žalobca sa vo všeobecnosti cíti diskriminovaný. Žalobca však poukazuje na to, že po dobu 7 rokov bol ukrátený mesačne takmer o 2/3-iny príjmov. Žalobca má dôvodné pochybnosti o tom, či všetky súdy v preskúmvacom konaní mali dostatočné nástroje ako donútiť žalovanú Sociálnu poisťovňu k radikálnej zmene jej názoru, a preto sa rozhodol podať túto určovaciu žalobu, a nie ďalší bezzubý návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Pokračovanie v pôvodnej snahe považuje už za zbytočné a márne strácanie času. Žalobca je nespokojný s doterajším výsledkom a priebehom konania o skutočnej výške jeho starobného dôchodku, ktoré sa malo už dávno skončiť u Sociálnej poisťovni. Žalobca vie, že vláda ČR reagovala na žaloby niektorých znevýhodnených dôchodcov. S nepriaznivou situáciou sa už skôr musel zaoberať aj Ústavný súd ČR, Najvyšší správny súd ČR, i Súdny dvor Európskej únie. Práve Súdny dvor v

júni 2011 rozhodol, že každý občan EÚ, ktorý pracoval v bývalom Československu a má nárok na československý dôchodok, môže v prípade nižšej penzie požiadať o jej dorovnanie. Žalobca už na troch súdoch tvrdí, že mu dodnes nebol riadne vymeraný starobný dôchodok. Uzavretím zmluvy medzi ČR a SR o sociálnom zabezpečení a pôsobením čl. 33 sa na postavení dôchodcov a ich vymeraných dôchodkoch nič nezmenilo. K výplате dávky bola naďalej príslušná inštitúcia, ktorá ju priznala a vzniknuté dôchodkové nároky by nemali byť v dôsledku rozdelenia federácie nijako krátené. V právnom štáte je neakceptovateľné, aby žalobcovi ako osobe čiastočne invalidnej bola od 01.01.1984 do 31.12.1992 vyplácaná náhrada na strate zárobku podľa § 195 zákona č. 65/1965 Zb. jeho bývalým zamestnávateľom SKANSKA a.s. Praha, a táto náhrada mu bola na Slovensku od 01.01.1993 nekorektne považovaná za tzv. príjem zo zahraničia. Po rozdelení ČSFR na dva samostatné a suverénne štáty, t.j. po 31.12.1992, bola táto kompenzácia straty na zárobku Sociálnou poisťovňou z nepochopiteľných dôvodov považovaná ako príjem zo zahraničia a vnútroštátne predpisy SR jej vraj neumožnil zohľadniť tento príjem, ktorý vyplácal zahraničný zamestnávateľ ako hrubý zárobok, ktorý nepatrí do vymeriavacieho základu. Do 31.12.1992 to išlo bez akýchkoľvek problémov, zarátavalo sa to ako hrubý zárobok, no nasledujúci deň, od 01.01.1993 (od vzniku Slovenskej republiky) to zrazu už nešlo. Žalobca o rozpade ČSFR nezhodoval a nemohol to nijako ovplyvniť. Napriek vzniku SR od 01.01.1993 obchodná spoločnosť SKANSKA vyplácala naďalej túto náhradu na strate na zárobku stále z toho istého dôvodu a tomu istému žalobcovi, až do jeho odchodu do starobného dôchodku, t.j. do 22.02.2008 uhradila spolu 65.749,60 eur. Ak by žalobca neutrpel chorobu z povolania, tak dostane od svojho zamestnávateľa riadnu mzdu a takýto problém s výškou starobného dôchodku mu nikdy nevznikne a na súdoch nemárni drahocenný čas. Iný názor Sociálnej poisťovne na tento problém je naozaj absurdnou a nehumánnou anomáliou, ktorá nemôže mať nikde oporu ani opodstatnenie. Súd prvej inštancie pri interpretácii zákonných ustanovení mal prílišný formalistický prístup a postup, ktorý viedol k zjavnej nespravodlivosti. Súd nie je viazaný doslovným znením deravého a nedokonalého sociálneho zákona, ale môže a musí sa od neho odchyliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Súd sa v tomto rozhodovaní priklonil k ústavne nesúladnému výkladu práva, ktorého dôsledkom je zjavná diskriminácia žalobcu a upretie jeho práva na rovnaké hmotné zabezpečenie v starobe, aké je poskytované iným zamestnancom, ktorí vykonávali rovnakú prácu, rovnako dlho a za rovnakých podmienok, len neupeli chorobu z povolania. Postup aj rozhodnutie okresného súdu, preto považuje za nezákonné. Žalobca je presvedčený, že naliehavosť jeho právneho záujmu k podaniu určovacej žaloby je daná. Jeho naliehavý právny záujem je zásadne badať v tomto spore o určení spôsobu výpočtu výšky starobného dôchodku, pretože takéto určenie existencie právneho vzťahu zásadne ovplyvní jeho právne postavenie a pomery. Žalobca potrebuje vedieť, prečo došlo k narušeniu doterajšieho pokojného stavu a čo je skutočnou príčinou nežičlivého konania Sociálnej poisťovne v jeho neprospech. Pre posúdenie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení je preto podstatné, či sú správne jeho tvrdenia o tom, že Sociálna poisťovňa konala výlučne iba vo svoj prospech a nezohľadňovala základné životné záujmy žalobcu. Žalobcovi je známe, že súd nemôže rozhodovať o výške starobného dôchodku. On to ani nežiadal a nežiadal ani o preskúmanie rozhodnutia žalovanej Sociálnej poisťovne podľa 5. časti OSP. Jeho predchádzajúce tri pokusy o zmenu postoja žalovanej boli jasným svedectvom, že tie snahy boli úplne zbytočné a vôbec nevedli k zmene názoru žalovanej. Iba určovacia žaloba je tým jediným možným a korektným riešením opísanej situácie, kde súd rozhodne, či renta (dorovnanie) je alebo nie je príjmom zo zahraničia. To je na celej kauze podstatné a kľúčové. Žiada preto odvolací súd, aby vydal rozsudok, ktorým žalovanej uloží povinnosť zarátať žalobcovi do osobného vymeriavacieho základu na účely určenia výšky starobného dôchodku a i stratu na zárobku, vyplácanú žalobcovi od 01.01.1993 do 22.02.2008 Českou obchodnou spoločnosťou SKANSKA a.s. Praha a nahradiť trovy súdneho konania a trovy právneho zastúpenia.

13. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná s tým, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neuvádzal aj v konaní. Žalovaná preto zotrváva na všetkých svojich písomných a ústnych vyjadreniach. V predmetnom odvolaní navyše absentuje právne odôvodnenie odvolania v zmysle § 205 OSP. Žalobca argumentuje len svojimi dojmami a subjektívnym výkladom opodstatnenosti spôsobu svojho postupu pri domáhaní sa práv prostredníctvom určovacej žaloby. Samotný návrh rozsudku zo strany žalobcu stále a opäť neznie na určenie, ale skôr na plnenie, navyše vo veci, v ktorej nemá okresný súd právomoc rozhodovať, a to nielen z dôvodu nedostatku právomoci súdu, ale aj z dôvodu prekážky rozhodutej veci. Vo veciach sociálneho poistenia má právo rozhodovať Sociálna poisťovňa, pričom jej rozhodnutia sú preskúmateľné súdmi podľa 5. časti OSP. V predmetnom prípade presne k takémuto postupu došlo. Sociálna poisťovňa rozhodla o dôchodku žalobcu, ktorý toto rozhodnutie žiadal preskúmať súdom, načo toto rozhodnutie vecne a miestne príslušný Krajský

súd Nitra aj preskúmal a rozhodol rozsudkom sp. zn. 23Sd/32/2013 zo dňa 13.05.2013, ktorý je právoplatný, nakoľko voči nemu žalobca nepodal opravný prostriedok. Je nesporné, že zákonom je presne špecifikovaný postup, ktorým sa žalobca mohol domôcť svojho práva. Napriek tomu sa žalobca rozhodol tento postup ignorovať a pokúšať sa domôcť svojho práva spôsobom, ktorý nie je v zmysle platného právneho poriadku prípustný. Všetky argumenty, ktoré žalobca uvádza v odvolaní mohol a mal uvádzať v konaní pred správnym súdom, nakoľko v predmetnej veci súd nie je oprávnený rozhodnúť o zarátaní požadovaných súm do osobného vymeriavacieho základu žalobcu. Žalovaná preto považuje napadany rozsudok za vecne správny a žiada ho potvrdiť.

14. Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu bolo doručené žalobcovi dňa 04.05.2015, ktorý nevyužil svoje procesné právo na podanie odvolacej repliky.

15. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinný od 01.07.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 391 ods. 1 CSP) nielen pre vadu týkajúcu sa procesných podmienok, ale aj z dôvodu, že postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní.

17. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Žalobca je povinný vymedziť vždy petit žaloby spôsobom dostatočne presným, zrozumiteľným a určitým, umožňujúcim kedykoľvek v konaní jasnú orientáciu v tom, čo je predmetom konania. Od požiadavky určitosti žalobného petitu nemožno ustúpiť, pretože ten je pre súd vždy rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (do 30.06.2016 - § 153 ods. 2 OSP, od 01.07.2016 - § 216 ods. 2 CSP). Kedykoľvek v priebehu konania musí byť zrejmé, o čom sa koná; to, čo je predmetom konania, ale v žiadnom prípade nemôže byť určené až dodatočne výsledkami súdneho dokazovania.

18. Podľa ust. § 80 OSP (zákona č. 99/1963 Zb. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, v čase začatia konania), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

19. Žalobca, zastúpený v konaní advokátom, vo svojej žalobe zo dňa 28.08.2013, označenej ako „určovacia žaloba“, opísal podľa svojho presvedčenia rozhodujúce skutočnosti, pre ktoré sa žalobným petitom domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zarátať žalobcovi do osobného vymeriavacieho základu na účely určenia výšky starobného dôchodku aj stratu na zárobku vyplácanú žalobcovi od 01.01.1993 do 22.02.2008 českou obchodnou spoločnosťou SKANSKA, a.s., Praha, jednotlivo špecifikovanú pre roky 1993 až 2008, spolu vo výške 65.749,76 eur.

20. Keďže svojim žalobným petitom žalobca žiada, aby súd uložil žalovanej povinnosť niečo plniť (konať), nejde o určovaciu žalobu, ako sa mylne domnieva žalobca, ale o žalobu o splnenie povinnosti (§ 137 písm. a) CSP, v čase začatia konania - § 80 písm. b) OSP).

21. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí síce správne skonštatoval a odôvodnil, prečo nemá právomoc o tomto predmete sporu rozhodovať (§ 7 OSP), ale následne nepostupoval podľa príslušných zákonných ustanovení procesného predpisu (nezastavil konanie podľa § 104 ods. 1 OSP z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, a to právomoci súdu, a nerozhodol o postúpení veci príslušnému orgánu), ale sám vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol.

22. Súd prvej inštancie tak rozhodol zjavne nesprávne, lebo rozhodol vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Právomoc sa všeobecne posudzuje ako oprávnenie určitého štátneho orgánu (v tomto prípade súdu) riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie. Teraz platný Civilný sporový poriadok vymedzuje právomoc súdov vo svojom § 3 a § 4. Ustanovenie § 3 CSP určuje, že sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Súkromnoprávne vzťahy, z ktorých vychádzajú súkromnoprávne spory a iné veci, sú charakterizované najmä právnou rovnosťou a vôľovou autonómiou ich účastníkov. Ich postavenie je rovnocenné, čo znamená, že jeden z účastníkov súkromnoprávneho vzťahu nie je oprávnený jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi, a ani sám autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu. Nad rámec súboru vzťahov uvedených v § 3 CSP sudy prejednávajú a rozhodujú aj iné veci, ktoré sa už nezakladajú priamo na práve súkromnom, ale len vtedy, ak to ustanovuje zákon (§ 4 CSP).

23. Odvolací súd poukazuje však aj na skutočnosť, že z dôvodov žaloby nevyplýva len žalobcov nesúhlas s rozhodnutiami Sociálnej poisťovne o výške jeho dôchodku, ale žalobca vo svojej žalobe tiež uviedol, že sa cíti byť postupom žalovanej diskriminovaný voči ostatným spoluobčanom SR. K tomu však v žalobe nič bližšie neuviedol.

24. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení účinnom v čase začatia konania, dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia.

25. Podľa ust. § 9 ods. 1-4 zákona č. 365/2004 Z. z. v znení účinnom v čase začatia konania, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie. Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku. Právo na náhradu škody alebo právo na inú náhradu podľa osobitných predpisov nie je týmto zákonom dotknuté.

26. Keďže žalobca vo vzťahu k tvrdenej diskriminácii vo svojej žalobe nič bližšie neuviedol, mal súd prvej inštancie vzhľadom na nejasnosť a neúplnosť skutkových tvrdení ohľadne diskriminácie v podanej žalobe túto nejasnosť žaloby odstraňovať postupom podľa ust. § 43 ods. 1 OSP a vyzvať žalobcu, aby uviedol, či predmetom tohto konania má byť aj diskriminačné konanie žalovanej, a pokiaľ áno, aby toto bližšie konkretizoval. Súd prvej inštancie však takto nepostupoval a bez ďalšieho žalobu zamietol s tým, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

27. S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

28. V ďalšom konaní súd prvej inštancie v prvom rade ustáli, čo je predmetom konania. Riadnym procesným postupom vyzve žalobcu na odstránenie vady žaloby spočívajúcej v nejasnosti, či

predmetom konania má byť aj diskriminačné konanie žalovanej. Súd prvej inštancie vyzve žalobcu, aby súdu oznámil skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Následne v tomto smere vykoná vo veci potrebné dokazovanie a rozhodne v merite veci.

29. Pokiaľ súd prvej inštancie ustáli, že predmetom konania je len žaloba v zmysle žalobného petitu, v ďalšom sa sústreďí už len na skúmanie splnenia procesných podmienok vyplývajúcich z ust. § 161 CSP. Ak dospeje k záveru, že na rozhodnutie o nároku uplatnenom v tomto konaní nie je daná právomoc súdu, ale Sociálnej poisťovne, rozhodne o zastavení konania a postúpení veci Sociálnej poisťovni, ktorá vec postúpi svojej príslušnej pobočke a súčasne ktorá tiež posúdi, či o tomto nároku už bolo jej orgánmi právoplatne rozhodnuté.

30. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nárokoch na náhradu trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).